

POSTANOWIENIE

12 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 12 września 2024 r. w Warszawie
zażalenia J. S. i M. S.

na wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z 24 maja 2023 r., I ACa 2419/22,

w sprawie z powództwa J. S. i M. S.

przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.

o zapłatę i ustalenie,

**uchyła wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 24 maja 2023 r. w zaskarżonej części (pkt 2) i pozostawia
orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego do
rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie
w sprawie.**

Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z 29 września 2022 r. oddalił powództwo
o ustalenie i zapłatę wniesione przez powodów J. S. i M. S..

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, po rozpoznaniu apelacji powodów, wyrokiem
z dnia 24 maja 2023 r. zmienił częściowo zaskarżony wyrok Sądu pierwszej
instancji, w zakresie dotyczącym powództwa o ustalenie oraz uchylił ten wyrok
w pozostałej części i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania

Sądowi Okręgowemu w Opolu. Jako podstawą wydania orzeczenia kasatoryjnego Sąd drugiej instancji wskazał art. 386 § 4 k.p.c.

W zażaleniu skarżący zarzucili naruszenie art. 382 oraz art. 386 § 1, § 4 i § 6 k.p.c. Wnieśli o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w zaskarżonej części, obejmującej uchylenie wyroku Sądu Okręgowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze utrwalone jest stanowisko, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, toczącym się na skutek zażalenia na orzeczenie kasatoryjne sądu drugiej instancji, kognicja Sądu Najwyższego ogranicza się do zbadania czy zostały naruszone przepisy postępowania określające podstawy uchylenia przez sąd drugiej instancji zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Sąd Apelacyjny wskazał, że zachodzi podstawa do uchylenia wyroku Sądu pierwszej instancji, odwołując się do treści art. 386 § 4 k.p.c.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że do nierozpoznania istoty sprawy dochodzi wówczas, gdy sąd rozstrzygnął nie o tym, co było przedmiotem sprawy, zaniechał w ogóle zbadania materialnej podstawy żądania, pominął całkowicie merytoryczne zarzuty zgłoszone przez stronę, rozstrzygnął o żądaniu powoda na innej podstawie faktycznej niż zgłoszona w pozwie, nie rozważył zarzutów pozwanego dotyczących kwestii faktycznych lub prawnych rzutujących na zasadność roszczenia powoda. Uwzględniając sposób rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd Okręgowy brak jest podstaw do uznania, że istota sprawy nie została przez ten Sąd rozpoznana. Oddalając powództwo w całości, Sąd pierwszej instancji dokonał merytorycznej oceny objętych pozwem żądań powodów. Odmienna ocena merytoryczna żądania pozwu, której dokonał Sąd drugiej instancji, uzasadniająca w jego ocenie częściową zmianę zaskarżonego wyroku i związana z tym potrzeba uzupełnienia ustaleń faktycznych oraz zastosowania dodatkowo przepisów, które pominął Sąd pierwszej instancji nie uzasadnia stwierdzenia, że została spełniona przesłanka wydania orzeczenia kasatoryjnego określona w art. 386 § 4 k.p.c. Uwzględniając powyższe należało przyjąć, że w zażaleniu zasadnie zarzucono naruszenie art. 386 § 4 k.p.c.

Z tych względów wyrok w zaskarżonej części podlegał uchyleniu na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.

[SOP]

[ał]